



Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης



ISTITUTO DEI SORDI
DI TORINO



COCEMFE
Sevilla



CITIZENS
IN POWER



European
Development



MoMs

MOTHER MATTERS

The right of women with disabilities to motherhood

Αριθμός Έργου Erasmus+ 2023-1-IT02-KA220-ADU-000153664

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

Τα ενημερωτικά βοηθήματα παρέχουν σύντομες επεξηγήσεις σχετικά με τις μελέτες για την αναπηρία, την προσβασιμότητα για τους επαγγελματίες υγείας και τη μητρότητα για τις γυναίκες με αναπηρία. Βασίζονται σε μια προσέγγιση μικρομάθησης, μια μεθοδολογία μάθησης που χωρίζει το περιεχόμενο

- ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ και ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ -

Βιοψυχοκοινωνική Προσέγγιση

Η βιοψυχοκοινωνική προσέγγιση είναι ένα ολοκληρωμένο μοντέλο για την κατανόηση της υγείας, της ευημερίας και της ανθρώπινης ανάπτυξης, το οποίο λαμβάνει ταυτόχρονα υπόψη τους βιολογικούς, ψυχολογικούς και κοινωνικούς παράγοντες που επηρεάζουν κάθε άτομο. Σε αντίθεση με τις αναγωγικές προσεγγίσεις που εστιάζουν αποκλειστικά στις ιατρικές ή συμπεριφορικές πτυχές, το μοντέλο αυτό αναγνωρίζει ότι κάθε κατάσταση της ζωής διαμορφώνεται από την αλληλεπίδραση μεταξύ σώματος, νου και κοινωνικού περιβάλλοντος.

Όταν εφαρμόζεται στην εκπαίδευση, το βιοψυχοκοινωνικό μοντέλο μας επιτρέπει να κατανοήσουμε τους μαθητές — συμπεριλαμβανομένων των ατόμων με αναπηρίες— από μια ευρύτερη σκοπιά, λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο τα ατομικά χαρακτηριστικά τους, αλλά και τις σχέσεις, τα συναισθήματα, το περιβάλλον, τις εμπειρίες ζωής και τις κοινωνικές συνθήκες τους. Αυτή η σκοπιά είναι απαραίτητη για τον σχεδιασμό πιο εξατομικευμένων, προσωποποιημένων και ισότιμων παρεμβάσεων.



momsproject.eu



Mother Matters



[moms.mothermatters](https://www.instagram.com/moms.mothermatters)



MoMs_MotherMatters

Χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, οι απόψεις και οι γνώμες που εκφράζονται είναι αποκλειστικά του συγγραφέα/των συγγραφέων, και δεν αντανακλούν κατ' ανάγκη τις απόψεις και τις γνώμες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε ο EACEA μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι γι' αυτές.



Για τις γυναίκες με αναπηρίες, αυτό το μοντέλο βοηθά να αναδειχθεί ο τρόπος με τον οποίο οι εμπειρίες τους στον τομέα της εκπαίδευσης και της μητρότητας επηρεάζονται από συστημικές ανισότητες, στιγματισμό και αόρατα εμπόδια που υπερβαίνουν τις κλινικές διαγνώσεις. Η ερμηνεία αυτών των εμπειριών σε ένα βιοψυχοκοινωνικό πλαίσιο είναι ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη εκπαιδευτικών και κοινοτικών συστημάτων υποστήριξης που σέβονται τα δικαιώματα, την αυτονομία και τις επιλογές ζωής τους.

Το μοντέλο απαιτεί επίσης διεπιστημονική πρακτική. Είναι ζωτικής σημασίας οι επαγγελματίες στον τομέα της εκπαίδευσης, της υγειονομικής περίθαλψης και των κοινωνικών υπηρεσιών να συνεργάζονται για τη δημιουργία δικτύων υποστήριξης που θα ενσωματώνουν τη συναισθηματική φροντίδα, τις υπηρεσίες υγείας και την παιδαγωγική ανάπτυξη. Η **καθοδήγηση από ομοτίμους, η διαμεσολάβηση στην οικογένεια και οι παρεμβάσεις σε επίπεδο κοινότητας** αποτελούν βασικές στρατηγικές σε αυτό το πλαίσιο.

Για να εξασφαλιστεί μια ολιστική και αποτελεσματική αξιολόγηση των ατόμων με αναπηρία, οι επαγγελματίες θα πρέπει να εργάζονται με δύο συμπληρωματικά εργαλεία: **Διεθνής Στατιστική Ταξινόμηση Νόσων και Συναφών Προβλημάτων Υγείας (ICD-10)** και τη **Διεθνή Ταξινόμηση Λειτουργιών, Αναπηρίας και Υγείας (ICF)**. Ενώ το ICD-10 παρέχει διαγνωστικά κριτήρια για τον προσδιορισμό των υγειονομικών παθήσεων, το ICF μετατοπίζει την εστίαση στον τρόπο με τον οποίο αυτές οι παθήσεις αλληλεπιδρούν με περιβαλλοντικούς και προσωπικούς παράγοντες για να επηρεάσουν τη λειτουργικότητα ενός ατόμου. Σε συνδυασμό, επιτρέπουν την πληρέστερη κατανόηση των αναγκών ενός ατόμου και συμβάλλουν στον καθορισμό των κριτηρίων που απαιτούνται για τη δημιουργία πραγματικά προσβάσιμων και χωρίς αποκλεισμούς περιβαλλόντων.

Ο **Οδηγός Προσωποκεντρικής Φροντίδας** που αναπτύχθηκε από το Fundación Pilares. Το μοντέλο **Three Core Components** του Institute for Healthcare Improvement διαθέτει επίσης χρήσιμες αναφορές για την εφαρμογή της βιοψυχοκοινωνικής προσέγγισης σε εκπαιδευτικά και υγειονομικά περιβάλλοντα, εστιάζοντας στους στόχους ευημερίας, την ενεργό συμμετοχή και τα δίκτυα υποστήριξης.

